

Fra Udvalgets Side er der ikke gjort nogen Indstilling om, hvorledes denne Uoverensstemmelse skulde hæves, og dette antager jeg er begrundet deri, at Fællesudvalget har været enig i, at den Affattelse, som var vedtaget af Landstinget, skulde være den gjældende. Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet med Hensyn til denne Post.

Ordføreren (M. P. Bruun): Det forholdt sig ganske rigtigt, som den høitærede Formand antog. Fællesudvalget har været enig om i dette Punkt at beholde Landstingets Affattelse, der kun var en Redaktionsforandring.

Formanden: Da Udvalget saaledes har betragtet Forandringen som en Redaktionsændring, mener jeg, at Landstinget kan betragte denne Post som vedtagen uden Afstemning.

Hvad den Uoverensstemmelse angaaer, der fandt Sted imellem Thingene med Hensyn til § 4, da var der i Folkethinget ved eneste Behandling der foran sidste Stykke indsat Følgende: „Ovennævnte Summer kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Genhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd, med Undtagelse af de anførte Honorarer til Expeditionssecretairene.“ Ved Landstingets eneste Behandling var det vedtaget, at denne Tilføining skulde udgaae. Nu er det af hele Udvalget foreslaaet, at i § 4 skulde foran sidste Stykke indsettes Følgende: „Ovenstaaende Summer kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Genhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd, med Undtagelse af de anførte Honorarer til Expeditionssecretairene.“ Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet med Hensyn til denne Post.

Ordføreren: Det vil vistnok være i Thingets Erindring, hvorom Spørgsmaalet dreier sig; det er nemlig angaaende Anvendelsen af de runde Summer til Honorarer. Landstinget vedtog igaar, at disse runde Summer ogsaa kunde anvendes til Honorarer for de fast ansatte Embedsmænd, idet det udvoterede den Tilføining, der var vedtaget i det andet Thing

om, at dette ikke maatte skee; ved Behandlingen i Fællesudvalget fastholdt ogsaa de af Landstinget valgte Medlemmer denne Beslutning, men man fandt dog ikke Sagen af den Vigtighed, at man for dens Skyld turde afsætte hele Løven for ikke at komme ud. Det er derfor eenstemmigt vedtaget i Fællesudvalget, at denne Tilføining igjen skulde indføres.

Da ellers Ingen ønskede at ytre sig, fattes Forslag af Fællesudvalget:

At i § 4 som sidste Stykke indsettes: „Ovennævnte Summer kunne dog ikke benyttes til dermed at honorere nogen af de i Genhold til nærværende Lov fast ansatte Embedsmænd, med Undtagelse af de anførte Honorarer til Expeditionssecretairene.“ under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Der var ogsaa en Uoverensstemmelse imellem begge Thing med Hensyn til § 13 i dette Lovforslag. Ved den eneste Behandling i Folkethinget blev det vedtaget, at § 13 skulde have den Tilføining: „for Finantsaaret 1860—61 bevilges det Tilskud til Pensioneringerne, som udfordres efter nærværende Lov.“ Ved Sagens eneste Behandling i Landstinget blev det derimod vedtaget, at denne Tilføining skulde udgaae. Der er nu iblandt de fra Fællesudvalget fremkomne Indstillinger ikke nogen om, paa hvad Maade denne Uoverensstemmelse skulde afgjøres. Jeg gaaer imidlertid ud fra, at det er hele Udvalgets Mening, at den af Landstinget ved eneste Behandling vedtagne Affattelse af Paragraphen skal være gjældende, saaledes at altsaa § 13 ikke kommer til at indeholde dette sidste Punktum. Maaskee den ærede Ordfører ialfald vil ytre sig derover.

Ordføreren: Det forholdt sig ganske rigtigt, som den ærede Formand yttrede; det er Fællesudvalgets eenstemmige Afgjørelse, at det sidste Punktum af Paragraphen udgaaer.

Formanden: Da det, at det sidste Punktum af § 13 udgaaer, alt eengang af